DOMSTOLENS KENDELSE
AF 21. MAJ 1977 [1]

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber mod Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sagerne 31/77 R og 53/77 R

I sagerne 31/77 R og 53/77 R,

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af dens juridiske konsulenter, D. R. Gilmour og van Ackere, som befuldmægtigede, med valgt adresse i Luxembourg hos Kommissionens juridiske konsulent, Mario Cervino, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

sagsøger,

mod

DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND, repræsenteret af William Henry Godwin, Assistant Treasury Solicitor, som befuldmægtiget, bistået af T. H. Bingham Q. C. of Grays Inn og P. G. Langdon Davies, Barrister, of the Inner Temple, med valgt adresse i Luxembourg hos John Steven Chick, den britiske ambassade, 28, boulevard Royal, Luxembourg,

sagsøgt,

angående en begæring om foreløbige forholdsregler, som pålægger sagsøgte at efterkomme en beslutning fra Kommissionen under realitetsbehandlingen af de ovennævnte sager,

afsiger

1 — Processprog: Engelsk.

DOMSTOLEN

sammensat af: præsidenten H. Kutscher, afdelingsformændene A. M. Donner og P. Pescatore, dommerne J. Mertens de Wilmars, M. Sørensen, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, G. Bosco og A. Touffait,

generaladvokat: H. Mayras
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

KENDELSE

1 Til grund for Domstolens kendelse har der foreligget retsmøderapport og forslag til afgørelse fra generaladvokaten.

2 Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland underrettede den 20. januar 1977 Kommissionen om, at det havde til hensigt fra den 31. januar at yde en midlertidig støtte til de nationale svineopdrættere i form af et tilskud på pence pr. kilo slagtet vægt;

3 Kommissionen fandt, at denne støtte ifølge EØF-traktatens artikel 92 var uforenelig med fællesmarkedet, og indledte den i artikel 93, stk. 2, 1. afsnit fastsatte procedure, hvilket regeringen for Det forenede Kongerige blev underrettet om allerede den 25. januar s.å.;

4 da den nævnte regering i medfør af artikel 93, stk. 2 havde anmodet Rådet om at beslutte, at den pågældende støtte uanset bestemmelserne i artikel 92 skulle betragtes som forenelig med fællesmarkedet, kunne den indledte procedure ikke afsluttes før den 15. februar 1977, på hvilken dato Rådet afviste anmodningen;

5 Kommissionen traf den 17. februar 1977 beslutning (EFT L 54/39) om, at »Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bringer straks den støtte, der ydes i form af tilskud til svineopdrættere, og som blev meddelt Kommissionen i brev af 19. januar 1977, til ophør«;

6 den pågældende medlemsstat, som allerede havde gennemført støtteforanstaltningen fra den tidligere meddelte dato, den 31. januar, opretholdt denne foranstaltning til trods for beslutningen;

7 Kommissionen har anlagt sag 31/77 ved Domstolen i medfør af artikel 93, stk. 2, andet afsnit, der er affattet således: »Såfremt den pågældende Stat ikke retter sig efter denne beslutning inden udløbet af den fastsatte frist, kan Kommissionen eller en anden interesseret Stat, uanset bestemmelserne i artiklerne 169 og 170, indbringe sagen direkte for Domstolen«.

8 Traktatens artikel 92, stk. 1 bestemmer, at statsstøtte, som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, er uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne;

9 ifølge artikel 93, sidste stykke skal Kommissionen underrettes så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil;

10 den samme bestemmelse fastslår, at Kommissionen, hvis den er af den opfattelse, at det påtænkte er uforeneligt med fællesmarkedet i henhold til artikel 92, uopholdeligt iværksætter den i artikel 93, stk. 2 fastsatte fremgangsmåde;

11 denne artikel præciserer i sit sidste punktum, at den pågældende medlemsstat ikke må gennemføre de påtænkte foranstaltninger, før den nævnte fremgangsmåde har ført til endelig beslutning.

12 Det er ubestridt, at Kommissionen den 25. januar, dvs. før gennemførelsen af den påtænkte foranstaltning, som var fastsat til den 31. januar, underrettede Det forenede Kongerige om, at den anså denne foranstaltning for uforenelig med fællesmarkedet, og at den derfor ville indlede proceduren efter artikel 93;

13 det er ligeledes ubestridt, at sagsøgte desuagtet har gennemført den pågældende foranstaltning og er fortsat med at anvende den til trods for Kommissionens beslutning af 17. februar 1977 og anlæggelse af sag 31/77 ved Domstolen;

14 Det forenede Kongerige har samtidig indgivet svarskrift i sag 31/77 og anlagt søgsmål 53/77 om annullation af beslutningen af 17. februar 1977 på grund af »inkompetence og/eller krænkelse af traktaten og/eller magtfordrejning«;

15 Kommissionen har under nærværende sag om foreløbige forholdsregler nedlagt påstand om, at Domstolen foreskriver en foreløbig forholdsregel i henhold til traktatens artikel 186, der pålægger Det forenede Kongerige at efterkomme den nævnte beslutning i afventning af de domme, som i de to sager skal afgøre de retlige stridsspørgsmål mellem Kommissionen og Det forenede Kongerige.

16 Artiklerne 92 og 93 regulerer kontrollen med statslige støtteordningers forenelighed med fællesmarkedet således, at enhver national foranstaltning, der indfører eller ændrer en sådan støtte, skal undersøges af Kommissionen, og at en sådan foranstaltning ikke kan iværksættes, før Kommissionen har taget stilling hertil;

17 uden at foregribe, om beslutningen af 17. februar er berettiget, må det altså konstateres, at Det forenede Kongerige ved at gennemføre den omtvistede støtteforanstaltning fra den 31. januar 1977 har handlet i strid med denne ordning, som er vigtig til sikring af fællesmarkedets funktion;

18 selv om denne medlemsstat anså støtteforanstaltningen for forenelig med fællesmarkedet og Kommissionens herimod stridende beslutning som uforenelig med traktatens bestemmelser, kunne dette ikke berettige den til at tilsidesætte de klare bestemmelser i artikel 93 og til at handle, som om den nævnte beslutning retligt set ikke eksisterede;

19 for at forhindre, at medlemsstaterne tager retten i egne hænder, åbner traktaten dem nemlig, især ved artiklerne 173 ff, mulighed for at indbringe enhver retskrænkelse fra institutionernes side for Domstolen, således at en beslutning fra Kommissionen forbliver »bindende i alle enkeltheder« for den stat, som den er rettet til, jf. artikel 189, stk. 4, indtil Domstolen træffer en modsat afgørelse.

20 En overtrædelse af forskriften i artikel 93, sidste punktum, som sikrer beskyttelsen af den kontrolmekanisme, der er indført ved denne bestemmelse, udgør

et så kvalificeret brud på denne mekanisme, at dette i sig selv kan give anledning til anvendelse af artikel 186;

21 den omstændighed, at Kommissionen først ved udenretlige midler har forsøgt at afhjælpe den ovenfor beskrevne situation, kan ikke påvirke krænkelsens grovhed og således udelukke anvendelse af artikel 186;

22 den omstændighed, at realiteten i sagerne 31/77 og 53/77 vil kunne procederes og pådømmes inden for en kort frist, taler heller ikke imod, at det er nødvendigt at sikre, at behandlingen af tvisten mellem Det forenede Kongerige og Kommissionen vedrørende berettigelsen af beslutningen af 17. februar respekterer de betingelser og formforskrifter, som er fastlagt ved traktaten;

23 den begærede foreløbige forholdsregel vil i øvrigt ikke nødvendigvis have uoprettelige virkninger, idet Det forenede Kongerige, hvis Kommissionens beslutning annulleres, har mulighed for at yde den omtvistede støtte med tilbagevirkende kraft.

24 Under hensyn til sagens omstændigheder, især ikke-overholdelsen af artikel 93, sidste punktum, vil der være at afsige kendelse om, at Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland uopholdelig skal indstille anvendelsen af den støtteforanstaltning, som det har anvendt siden den 31. januar 1977.

Vedrørende sagsomkostningerne

25 Der tages forbehold for omkostningerne.

Af disse grunde bestemmer

DOMSTOLEN

i form af en mellemafgørelse

a) Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland skal uopholdelig indstille anvendelsen af den støtteforanstaltning, som det har anvendt siden den 31. januar 1977.

b) Der tages forbehold for omkostningerne.

Således bestemt i Luxembourg den 21. maj 1977.

A. Van Houtte
Justitssekretæren

H. Kutscher
Præsidenten

RETSMØDERAPPORT AF 20. MAJ 1977 [1]

I — Oversigt over de faktiske omstændigheder

1. Ved brev af 19. januar 1977, som indgik til Kommissionen den følgende dag, har den faste repræsentation for regeringen for Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved De europæiske Fællesskaber i medfør af EØF-traktatens artikel 93, stk. 3 (having regard to Article 93.3 of the Treaty of Rome) underrettet Kommissionen om, at det havde til hensigt at yde en midlertidig støtte til svineopdrættere på 5,5 pence pr. kilo slagtet vægt.

2. Kommissionen har ved brev af 25. januar 1977 meddelt de britiske myndigheder, at den fandt, at den foranstaltning, som den var blevet underrettet om, truede med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne jf. traktatens artikel 92, stk. 1, og at Kommissionen derfor vedrørende denne foranstaltning indledte den i artikel 93, stk. 2 fastsatte procedure. Det forenede Kongerige anmodede den 4. februar 1977 i medfør af artikel 93, stk. 2, tredje afsnit Rådet om at beslutte, at støtteforanstaltningen skulle betragtes som forenelig med fællesmarkedet i den i nævnte bestemmelse anførte forstand.

3. Da Rådet ikke imødekom Det forenede Kongeriges anmodning, bortfaldt udsættelsen af den procedure, som Kommissionen havde indledt, i overensstemmelse med bestemmelsen i artikel 93, stk. 2, tredje afsnit, sidste punktum. Da den pågældende støtte i mellemtiden var trådt i kraft, udstedte Kommissionen beslutning af 17. februar 1977 (77/172/EØF), offentliggjort i EFT L 54/39 og rettet til Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland. I beslutningen bestemtes, at denne medlemsstat »bringer straks den støtte, der ydes i form af tilskud til svineopdrættere, og som blev meddelt Kommissionen i brev af 19. januar 1977, til ophør«.

4. Da Det forenede Kongerige til trods for denne beslutning fortsatte med at yde den omhandlede støtte, har Kommissionen ved stævning af 8. marts 1977 (31/77), indgået til Domstolens justitskontor den 11. marts, i medfør af artikel 93, stk. 2, andet afsnit indbragt Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands undladelse af at efterkomme den vedtagne beslutning for Domstolen.

5. Det forenede Kongerige angiver i sit svarskrift, som blev indgivet den 25. april 1977, at den omtvistede støtte er bestemt

1 — Processprog: Engelsk.